

D • N

19/6 1952

Lögner stöder terrorn

Det kan nu med säkerhet påstås att ryssarna nedskjutit både Catalinaplanet (den 16 juni) och det plan av typen DC 3 som försvann tre dagar tidigare och som Catalinaplanet spanade efter. Detta framgår enligt bestämda uppgifter av den undersökning som flygets experter ägnat den funna gummibåten från det först förölyckade planet. På den svenska protest som avgivits beträffande Catalinaplanet har ryssarna inte svarat. Däremot har de, sin vana trogna, kommit med en lögnaktig anklagelse som motargument; denna anklagelse upprepas av kommunistpressen världen runt, även om de svenska partier och organisationer ännu inte helt följt parollen från Moskva. Ryssarna påstår att ett svenskt militärplan flugit in på ryskt sjöterritorium och öppnat eld mot ryska jaktplan samma dag som det svenska — obehäpnade — planet sköts ned. Tydligt har de som ett slags hjälp vid lögnens tillverkning och spridande anlitat det förhållandet att ett svenskt Catalinaplan, likaledes obehäpnat, tre dagar tidigare under spaning efter det försvunna DC 3-planet under några minuter av misstag kommit inom den tolv mils gräns på vilken Ryssland gör anspråk. Det är beklagligt att detta sistnämnda, i och för sig betydelselösa intermezzo inte tidigare meddelats offentligheten; understrykas bör emellertid att de svenska myndigheterna på denna punkt är utan all skuld, eftersom inflygningen först i förrgår kväll blev fastslagen när de spanande flygplanens besättningar avgav sina rapporter.

Alldeles samma taktik begagnades vid nedskjutningen av

det amerikanska Privateerplanet för två år sedan. Man anklagade amerikanerna för neutralitetsbrott och angreppshandlingar. Något senare fick de militärer som verkställt nedskjutningen höga medaljer för sitt verk; man kan vänta att de som med framgång angripit obehäpnade svenska plan på internationellt område blir föremål för liknande hedersbetygelser.

Varför förnekar ryssarna vad som skett, varför kommer de med en lögnaktig motanklagelse, som ingen utanför Ryssland tror på? Från normala politiska synpunkter ter det sig orimligt; om ryssarna i stället erkänt, beklagat och givit gottgörelse, skulle de uppenbarligen på utomordentligt billiga villkor vunnit en viss aktning i svensk opinion. Då de förnekar och ljuger och därmed väcker en storm av ovilja i Sverige krävs emellertid knappast någon invecklad förklaring. De ryska myndigheterna erkänner aldrig, beklagar aldrig. I den inländska opinionen, som i stort sett är avskuren från underrättelser utifrån, blir lögnerna sannolikt trodda, och regimen prestige vinner på att den alltid, i varje detalj och på varje område, förklaras ha rätt. Beträffande utlandet är man van vid att betrakta lögnerna som betydelselösa; den ryska politiken är förmigen packad av övergrepp, förbrytelser och råa förnekanden. Och framför allt måste vi komma ihåg att varje känsla för ett speciellt värde hos sanningen saknas hos denna statsledning — det är uteslutande fråga om att i varje läge hävda den egna ofelbarheten. Spekulationerna om att Ryssland genom överväldet och osanningarna skulle vilja sätta Sverige på prov, undersöka om vår isolationism håller vid alla förolämpningar och våldsdåd, kan därför i detta sammanhang lämnas därhän.

Fullt tydligt är däremot att Sverige genom sin neutralitetspolitik inte förvärvat någon särskild gynnad plats i den ryska diktaturens ögon. Vi blir, i lika hög grad som de andra, de till den fria världens

försvarsorganisation hörande, utsatta för terror, hets och spioneri.

På vissa håll sägs det att vad som nu skett inte ger skäl att ompröva vår utrikespolitik. Denna isolationisternas oro visar bäst hur naturligt, hur ofrånkomligt det är att i dagens läge känna tvekan inför denna politik. Det är möjligt att de svenska planen skulle ha nedskjutits även om vi tillhört Atlantpaktens. Men det är för

var och en tydligt att vi just nu skulle känna en helt annan trygghet inför våldet och hotet om vi vore anslutna till den stora försvarsgemenskapen. Och lika tydligt är att alla skäl mot en sådan anslutning — ytterst bottnande i tanken att Ryssland skall behandla oss med respekt och mildhet på grund av vår neutralitet — faller sönder inför vad som här sker inför våra ögon.